

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/157/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213218105
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2013:2213218105.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v právnej veci navrhovateľa: W. N.G., I.. XX.V. XXXX, Z. K. XXX, XXX XX N. proti odporkyňi: W.. O. Y., L.. Y., I.. XX.M. XXXX, bytom Z. X/A, XXX XX Z., o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

Súd manželstvo účastníkov konania a to navrhovateľa W. N., I.. XX.XX.XXXX a odporkyne: W.. O. Y., L.. Y., I.. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Z. O., zväzok XX, ročník XXXX, strana XXX, por.č. X r o z v á d z a.

Účastníkom konania sa na náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 9.septembra 2013 domáhal na tunajšom súde o rozvod manželstva. Manželstvo s odporkyňou uzavrel dňa 23.januára 1999 po desať ročnej známosti. Pred uzavretím manželstva žili v spoločnej domácnosti v byte odporkyne. Pred manželstvom sa im narodil syn Adam, nar. 23.januára 1992. Manželstvo považoval za dobré, avšak poznamenal, že bol odporkyňou psychicky týraný. Často krát prestala odporkyňa s ním komunikovať, ale príčinu sa nikdy nedozvedel. Takéto správanie malo na neho zlý vplyv a to tak, že niekoľko krát musel vyhľadať pomoc psychológa a psychiatra. Napriek tomu, že odporkyňa vedela, že má z jej správania psychické problémy, vo svojom správaní pokračovala. Po vzájomnej dohode predali byt odporkyne, v ktorom spolu žili od roku 1998 a kúpili si rodinný dom v N., avšak na liste vlastníctva bola uvedená iba odporkyňa. Nakoľko nemali celú kúpnu cenu, museli si zobrať hypotekárny úver, na ktorom obaja figurujú ako spoludlžníci a úver sa splácal počas trvania manželstva. Predpokladal, že odporkyňa vzhľadom na zmenu prostredia zmení správanie, avšak opak bol pravdou. V septembri 2012 požiadal odporkyňu, aby spolu navštívili manželskú poradňu, avšak to odmietla s tým, že ona to nepotrebuje. Nakoľko bola situácia pre neho stresujúca a psychicky to ťažko zvládala, odišiel zo spoločnej domácnosti a býva v podnájme a u priateľov. Niekoľko krát sa pokúšal s manželkou udobriť. To bol aj dôvod, prečo zobrať návrh na rozvod sp.zn. 6C/218/2013 späť. K náprave nedošlo a odporkyňa to rázne odmietla. Dokonca bez jeho vedomia predala dom, ktorý nadobudli počas trvania manželstva a tým z neho urobila bezdomovca. Výživné na syna Adama platí od odchodu zo spoločnej domácnosti vo výške 80 € mesačne. Nakoľko správanie odporkyne je také, že napriek jeho snahe, nie je obnova manželského spolužitia možná, podal návrh na rozvod.

Odporkyňa sa k podanému návrhu písomne vyjadrila v tom smere, že až do konca roku 2011 bolo ich manželstvo spokojné, veľmi dobré a pohodové. Vo februári 2012 dostal navrhovateľ okamžitú výpoveď zo zamestnania pre agresívne správanie. Navrhovateľka čoraz horšie znášala nevyhnutnosť skorého ranného vstávania a denného cestovania a dochádzania z N. do Z., kde pracuje. Domov sa vracala najskôr po 17-tej, často až po 18-tej hodine, to viedlo k jej narastajúcej nespokojnosti z presťahovania sa, sklamaniu a k celkovej únave a frustrácii. Tieto dve skutočnosti zohrali rozhodujúcu úlohu v rozpade

ich vzťahu. Manžel sa nevedel vyrovnáť s obvinením a spôsobom výpovede v zamestnaní, odporkyňa sa nevedela vyrovnáť s presťahovaním a cestovaním. Už nedokázali spolu otvorene hovoriť o svojich problémoch, ťažkostiach a pocitoch. Postupne začala viaznuť komunikácia aj o bežných denných veciach. Ochladol aj ich sexuálny vzťah. Odporkyňa sa uzatvorila do seba a snažila sa vysporiadať so situáciou sama v sebe. Navrhovateľ riešil problém tak, že si našiel milenkku, klamal a podvádzal odporkyňu. V októbri 2012 odišiel zo spoločnej domácnosti. V novembri 2012 sa pokúsili obnoviť ich vzťah a manželské spolužitie, avšak neúspešne. Po tomto manžel definitívne opustil rodinu. Býval so svojou novou partnerkou v N.. Až keď táto partnerka s ním ukončila vzťah, presťahoval sa do podnájmu v Z.. Za obdobie posledných 5 rokov manžel dokázateľne vyhľadal pomoc psychiatra celkovo dvakrát, a to v marci 2012 - oba razy v súvislosti s výpoveďou zo zamestnania. Tieto vyšetrenia zabezpečovala odporkyňa prostredníctvom svojich kolegov - lekárov. Nejednalo sa o návštevu psychiatra pre manželské nezhody. Psychológa a psychiatra z dôvodu ťažkostí v partnerskom vzťahu niekoľkokrát navštívil začiatkom 90-tych rokov, bohužiaľ, v tom období pre neho tiež mimomanželské. Za celé obdobie, odkedy manžel odišiel od rodiny, odporkyňu ani raz nevyhľadal a osobne nenavrhol obnovenie vzťahu. Jeho návrhy, ktoré boli viac-menej žiadosťami o pomoc, zaslal len prostredníctvom niekoľkých e-mailov a sms správ. V manželstve nie sú maloleté deti. Spoločný syn je dospelý, má 21 rokov. S manželom dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti, nehospodária spolu, ich manželstvo neplní žiadnu zo svojich spoločenských, rodinných, sociálnych, ekonomických funkcií. Ich vzťah je hlboko narušený, rozvrátený, bez akejkoľvek možnosti obnovenia. Odporkyňa odmieta žiť spolu s niekým, kto opakovane klame, podvádza a kradne peniaze. Preto vyjadrila súhlas s návrhom na rozvod.

Podľa ust. § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa ust. § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa ust. § 23 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Súd vo veci vykonal dokazovanie jednak výsluchom navrhovateľa ako aj odporkyne, a jednak sa oboznámil s obsahom pripojených listinných dôkazov, a to: sobášnym listom a písomným vyjadrením účastníkov konania. Následne, v súlade s § 167 O. s. p. v spojitosti s § 120 ods. 4 O. s. p. vyhlásil na pojednávaní dňa 11. novembra dokazovanie za skončené.

V danom prípade súd rozhodol o rozvode manželstva na základe dôkazov, ktoré boli predložené. Príčinu rozvratu tohto manželského vzťahu súd vidí v povahových a názorových nezhodách účastníkov konania, ako v celkovom nezáujme o obnovenie manželského spolužitia účastníkmi konania. Obaja majú iné záujmy, vyše roka žijú oddelene. Naznak toho manželia nedokážu budovať spoločnú budúcnosť, obaja sú rozhodnutí ukončiť ich vzájomný vzťah rozvodom a nemienia manželský zväzok obnoviť.

Súd po vykonanom dokazovaní má jednoznačne preukázané, že obaja účastníci konania chcú ukončiť svoje manželstvo rozvodom, aj z dôvodu pretrvávajúcich nezhôd, citového ochladenia a trvalých názorových rozdieloch. Nakoľko nie je možné túto partnerskú nezhodu zvrátiť, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p., ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 144 O.s.p., a to tak, že im náhradu trov konania nepriznal, nakoľko sa jedná o konanie o rozvod a okolnosti prípadu ani pomery účastníkov neodôvodňujú ich priznanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie, nakoľko sa účastníci tohto práva výslovne vzdali.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.